

BENDŽI BENGÁL BOM

Guy Bass

A
DVOJNÍK
Z DEVIATEJ
DIMENZIE

BENDŽI BENGÁL BOM

A DVOJNÍK
Z DEVIATEJ
DIMENZIE

Jane, Tomovi a Lauren a všetkým z vydavateľstva
Stripes za to, že vždy prekračujú hranice! ~ GB

Malej Leni Frances
a jej skvelej starkej Corke ~ PW

Text copyright © Guy Bass 2010

Illustrations copyright © Pete Williamson 2010

Translation © Katarína Škorupová 2014

Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o. Bratislava 2014

Prvýkrát vyšlo vo Veľkej Británii v roku 2010 vo vydavateľstve Stripes.

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovat
ani šíriť v nijakej forme ani nijakými prostriedkami, či už elektronickými,
alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok, respektíve
prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného systému
a podobne bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

Z anglického originálu *Dinkin Dings and the Double from Dimension 9*,
ktorý vyšiel vo vydavateľstve Stripes Publishing, London 2010,
preložila Katarína Škorupová.

Zodpovedná redaktorka Toňa Revajová

Editor Erik Fazekaš

Sazba a zalomenie do strán ITEM, spol. s r. o., Bratislava

Tlač PATRIA, spol. s r. o., Prievidza

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

ISBN 978-80-556-1027-6

www.slovar.sk

BENDŽI BENGÁL BOM

A DVOJNÍK Z DEVIATEJ DIMENZIE

GUY BASS

Ilustroval
PETE WILLIAMSON

slovar

S ČÍM MÁ PROBLÉM BENDŽI BOM

Bendži Bom sa bojí všetkého. A nie iba skutočne desivých vecí, ako že ho niekto spláchnie do ľudožravého záchoda alebo vystrelí obrovským delom do bazénika plného vyhľadovaných aligátorov. Nie, on sa bojí absolútne, ale naozaj absolútne všetkého.

Existujú vlastne iba tri veci, ktorých sa Bendži nebojí:

1. veľkého slizkého monštra, ktorému tečú zelené sliny, lebo by najradšej zožralo aj samo seba,
2. kostry, čo býva v jeho skrini,
3. ducha, čo mu v noci nazerá do okna.

Vlastne sú to Bendžiho najlepši priatelia.

Príšery spod postele si Bendži volá na pomoc
vždy, keď je v poriadnej kaši.

PARK HRÔZ A DESOV

Presný čas: 10.22

Teplota vzduchu: 23 °C

Hladina hrôz a desov:

7 694 kilodesov

„Bendži, ocko už je doma, ideme!“ volala z prízemia Bendžiho mama.

7

„Chodte bezo mňa!“ vykrikol Bendži z postele. O 2,9 sekundy už počul, ako mama nahnevane dupoce hore schodmi. Pritiahol si perinu presne vo chvíli, keď rozrazila dvere.

„Čo zase, preboha, robíš v posteli?“ spýtala sa.

„Vieš, nie je mi dobre,“ skúsil Bendži. „Nepribližuj sa, je to hrozne nákazlivé!“

„Zaujímavé, pred dvomi minútami ti predsa ešte nič nebolo,“ povedala mama

podozrievalo. „V podstate si bol celkom v poriadku, až kým som nespomenula, že by sme mohli ísť do parku.“

„Mám chorobu šialených kráv, ktorá zmu-
tovala aj na šialené prasiatka!“ povedal Ben-
dži a pretrel si čelo. „Ani neviem,
koľko času mi ešte zostáva.“

„Bendži, povedala som, že
keď sa ocko vráti z optiky,

ideme do parku, a to bez ohľadu na chorobu šialených kráv... alebo akýchkoľvek iných zvierat," vyhlásila mama tak rozhodne, až sa Bendži zľakol, že by tú chorobu fakt mohol dostať. „Je prekrásny slnečný deň. Nedeľa. Všetky rodiny s deťmi vtedy chodievajú do parku.“

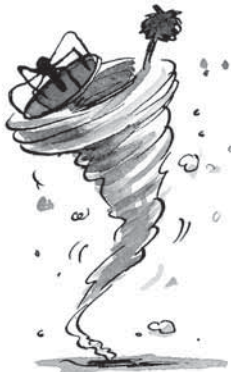
„Nemôžem ísť do parku!“ zvolal Bendži zúfalo. „Na smrť som ešte primladý!“

Bendži sa parku bál odjakživa. Okrem tej kopy extrémne desivých vecí (ako tráva, stromy, jazierka, ľudia atď.) sa tam vyskytovala aj celá hromada veľmi dobre ukrytých hrozieb. Do prvej päťky absolútne najdesivejších parkových hrôz a desov Bendži zaradil:

1) Útok pravekého monštra (stromosau-ry sa napríklad mohli skrývať za každým stromom už milióny rokov, v parkoch totiž majú dokonalé podmienky na život, keďže tu je dostatok vhodnej potravy v podobe detí, ktoré pod stromami hľadajú lietajúce taniere)

2) Cunami

3) Tornádo

4) Obrovské tornádové cunami (víchor a záplava v jednom, pomóc!!!)

5) Extrémne psychotické robotopudle (najmä model 7, ktorý je dokonalou napodobeninou normálneho pudlíka obohatený o špeciálny nukleárny štekací mechanizmus

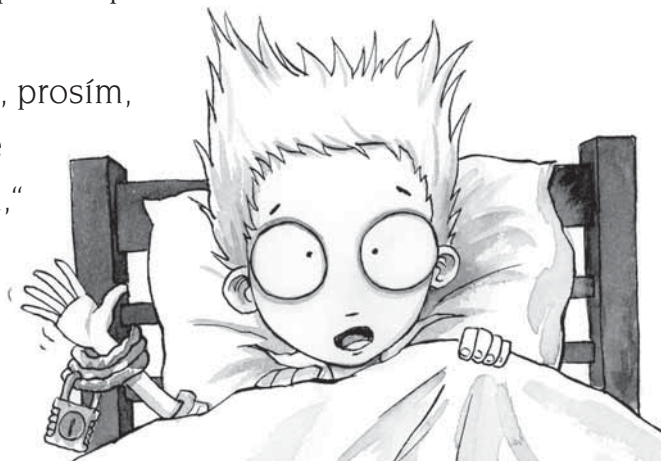
„No tak, Bendži, nebuď trkvas! Už zase. Vylez z tej postele, hneď!“ Bendžiho mama stratila trpezlivosť a stiahla z neho perinu. „Panebože, Bendži! Je to naozaj zámok z tvojho bicykla?“ skríkla. Bendži mal k čelu postele pripútané zápästie zámkom na bicykel.

„Vlastne sú to MULTIFUNKČNÉ PÚTKA NA OSOBNÚ OCHRANU^{BBM*}“,“ vyhlásil Bendži hrdo.

„Bendži Bengál Bom,“ pritvrdila mama (použila pritom aj Bendžiho prostredné meno, aby bolo jasné, že to myslí naozaj vážne), „spýtam sa len raz – Kde je kľúč?“

Bendži pokrčil plecami a nechtiac sa mu odrglo.

„Len mi, prosím, nehovor, že si ho zjedol,“ vzdychla si zúfalo mama.

* BBM – je osobná obchodná značka všetkých Bendžiho vynálezov. Je to skratka slov Bendži Bengál Bom.

DETEKTOR SKRYTÝCH HRÔZ A DESOV

Pílka na železo: 3 256 kilodesov

Stromosaury: 6 455 kilodesov

Prudký nárast rodičovskej

mrzutosti: 8 893 kilodesov

12

Bendžiho mame trvalo sedemnásť minút, kým sa jej MULTIFUNKČNÉ PÚTKA NA OSOBNÚ OCHRANU^{BBM} podarilo otvoriť drôtikom z vešiaka. Keďže sa Bendži k rôznym veciam pripútal pomerne často, aby sa tak ubránil pred hrôzostrašnými činnosťami od výmyslu sveta, už to mala celkom nacvičené. Vo chvíli, keď sa jej zámok takmer podarilo odomknúť, nazrel do dverí Bendžiho otec.

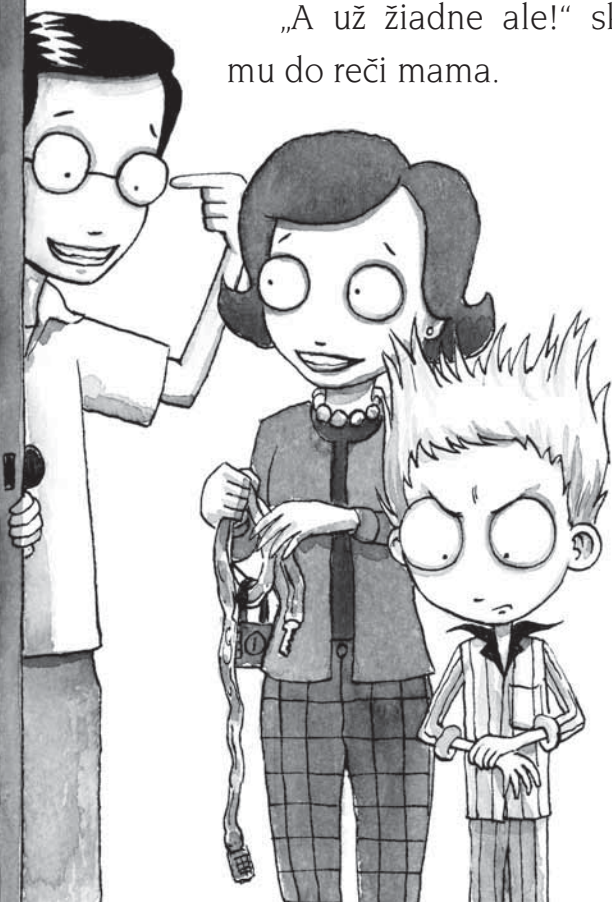
„Hm... Čo poviete na moje nové okuliare?“ spýtal sa a ukazoval si na nos. Bendži okamžite znervóznel. Ktovie, aké hrozivé funkcie

majú? Ak aj nič iné, určite slúžia ako laserové šošovky s diaľkovým dostrelom!

„Veľmi elegantné, ocinko,“ nadchýnala sa mama. „A teraz, keď si konečne späť, už nám nič nebráni ísť sa prejsť do parku. Fajn, Bendži, dole to pyžamo a hod' na seba niečo normálne.“

„Ale...“ namietol Bendži.

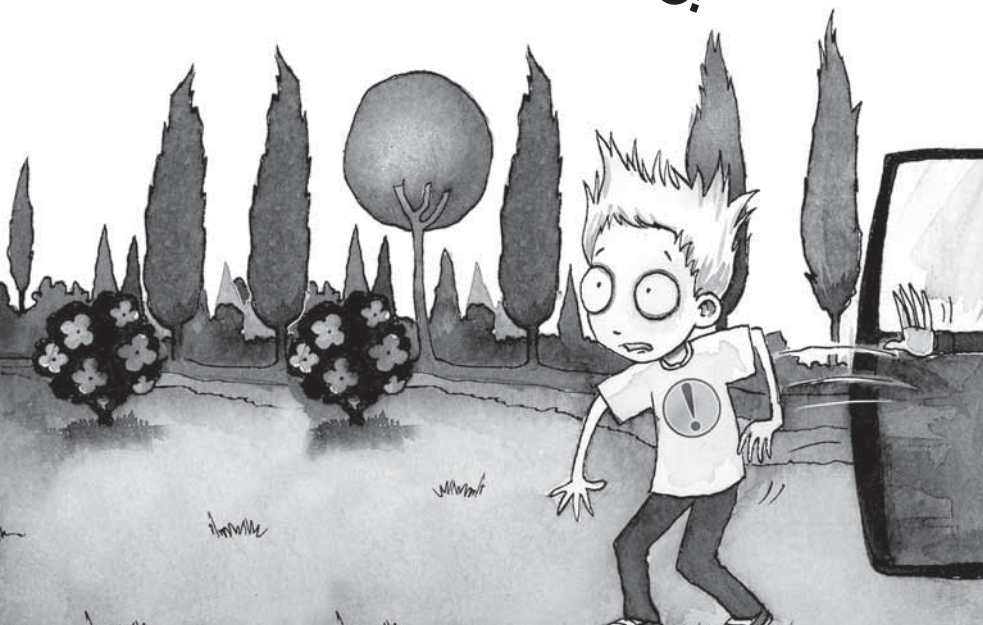
„A už žiadne ale!“ skočila mu do reči mama.

Cesta do parku trvala večnosť, takže mal Bendži kopec času panikáriť z toho, aký pekelný osud ho tam čaká. Mama ho napchala do auta v takej rýchlosti, že si zabudol zbaľiť svoje TORNÁDOVZDORNÉ TRENKY^{BBM}, PROTIPUDLOVSKÚ PARALIZAČNO-USPÁVACIU PUŠKU^{BBM}, ba aj DINODETEKTOR^{BBM}. Kým dorazili do parku, Bendži bol od strachu celý bez seba.

14

„AAA-ÁÁÁ!“ zvrieskol, keď sa ho mama pokúšala vystrčiť z auta. „Len sa pozri na všetky tie neviditeľné nástrahy! To je náš koniec! Toto je náš **KONIEC!**“

„Bendži, ako sa môžeš báť niečoho, čo ani nevidíš?“ pýtala sa mama. „Nemohol by si najprv počkať, kým nás tie stromosaury napadnú, a potom panikáriť?“

„Ale to už bude predsa neskoro!“ vreštal Bendži. „Smrť tu na nás číha zo všetkých strán.“

„Vieš, Bendži, vlastne je tu možnosť, ako odhaliť všetky skryté nebezpečenstvá.“ Bendžiho otec si zložil okuliare a žmurkol na mamu. „Špeciálny prísne tajný spôsob. Vlastne je to len jeden jediný spôsob, ako sa presvedčiť... ale nie, ty to asi ani nechceš vedieť.“

„Čo? Prečo? Jasné, že to chcem vedieť!“ hneval sa Bendži. „Rýchlo mi to povedz, skôr ako dorazí cunamitornádo.“

„No dobre, ale nechaj si to pre seba. Je to fakt prísne tajné,“ prihováral sa Bendžimu otec a podával mu pritom svoje nové okuliare.

„Tvoje nové okuliare?“ spýtali sa Bendži s mamou jednohlasne.

„Okuliare? To nie sú okuliare!“ zasmial sa otec. „Len vyzerajú ako okuliare, aby nebudili podozrenie. Je to môj detektor skrytých hrôz a desov.“

„Detektor... skrytých... hrôz a desov?“ zopakoval Bendži pomaličky.

„Fíha, nevedela som, že to začali predávať v optike,“ pousmiala sa mama.

16

„No, musel som si trochu priplatiť, ale stálo to zato,“ tvrdil otec. „Detektor skrytých hrôz a desov odhalí čokoľvek hrôzostrašné všade naokolo, nech je to ukryté akokoľvek dokonale. Aj tie najmenej znepokojivé veci sú s ním odrazu nad slnko jasnejšie.“

„A fakt... fakt to funguje?“ uisťoval sa Bendži a rozmýšľal, prečo mu to otec, preboha, hovorí až teraz.

„Ale samozrejme! Tento model je najlepší svojho druhu, s mimoriadnou citlivosťou. Práve som presvietil celý park. Vzduch je čis-

tý. Žiadne skryté hrozby. Tu máš, vyskúšaj,“ s tými slovami otec podával okuliare Bendžimu. Ten cítil v kostiach, že by si mal na vynález dávať veľký pozor... ale... čo ak to naozaj funguje? Viac ako kedykoľvek predtým chcel vedieť, aké hrôzostrašnosti sa ukrývajú nokoľko. Pomaly, váhavo si nasadil okuliare.

„Vyzerá to tu... rovnako,“ ozval sa Bendži takmer sklamané, „len trochu rozmazane.“

„Jasné! A to je presne preto, lebo tam nič hrozné nie je! Rozmazaný obraz znamená, že sme v absolútnom bezpečí. Máme my ale šťastie, hm?“

17

Bendži sa rozhladol okolo seba, zameral sa najmä na stromy, oblaky a okoloidúce pudlíky. Detektor skrytých hrôz a desov na nič hrozné neprišiel. Ani len na tú najmenšiu trošilinku desivú skrytú hrozbu. Zbledol ešte väčšmi ako obyčajne.

„Je ti niečo, Bendži?“ zľakla sa mama.

„Ja neviem... cítim sa tak nejako... sran-dovne,“ odvetil Bendži zmätene.

„Vieš, čo si myslím? Myslím, že možno len nie si taký vystrašený,“ usmiala sa mama.

„Ja nie som... vystrašený...“ zašepkal Bendži a žmúril do oblohy, či tam predsa len nezbadá známky blížiaceho sa cunamitornáda. „No...

možno.“ Rodičov to na chvíľu dosť prekvapilo, no nakoniec sa im po tvárach rozlial široký úsmev.

„Takže,“ ozval sa Bendži, „čo podnikneme?“

BEZ STRACHU

Pravdepodobnosť, že susedova mačka je v skutočnosti kybernetický šablozubý tiger z okolia Saturnu: 0,00002 %

Bendžiho bielizník je naozaj ľudožravý: 0,0001 %

V tejto kapitole naozaj nebude nič hrôzostrašné: 0 %

Nasledujúce dve hodiny zažil Bendži s rodičmi niečo, o čom by normálni ľudia asi povedali, že „bolo celkom fajn“. Vďaka detektoru skrytých hrôz a desov neustále kontroloval, či sa na okolí neskrýva niečo hrozné. Čuduj sa svete, detektor nič hrozné neodhalil. Kam mu len pamäť siahala, bolo to po prvý raz, čo sa nemal čoho báť. Zistil, že má zrazu strašne veľa času a vôbec nevie, čo s ním.

„Aha, Bendži, nechcel by si sa osviežiť v tamtom jazierku?“ ukazoval otec na plytkú vodu, v ktorej sa čvachtalo plno detí.